icke borrt att wi hafwa twå magar, Jag blir icke wält af att blott se på dig. Sök dig ett förswar Och blif en bra karl; Du får mig wäl sedan af mor och af far.

2. En Flicka bör wäl icke blott se på ytan, När Goßen är redlig och ärlig och snäll; Men hon mäste wäl också tänka på grytan, Och att hon har mat både middag och qwäll, När barnena små, De hungriga stå Och fråga sin mamma hwad skola wi få?

3. Naturen har lärt mig att kyßa och klappa, Och älska en Goße; — men det är ej allt, Jag har också fått många läxor af pappa: Att hushållet fordrar bäd' spanmål och salt; Gud trösta den man, Som intet mer kan, Än hålla af hustrun; Ja swälta må han.

4. Arbeta min Goße, och skaffa dig pengar, Att köpa behofwen till wärt nya bo, I hushållet tarfwas bäd' waggor och sängar, När wi börja umgås i kärlek och tro. Gör allt hwad du kan Att blifwa min man, Så skall jag ej älska och taga en ann.

Den Tredje:

En wäl sorterad Kryddbod.

Brudgum och bruden, Hwilka i skruden Täcka nu stå, Önskas allt nöje, Fägnad och löje Tills de bli grå; Rußin och mandel, Blifwer handel, Hwarje minut. Socker, citroner, Ostron, meloner, Hagel och krut.

2. Barnskor och trummor, Ingefär, kabmummor, Muskott, kanel, Appeldeciner, Olja och winer, Samt till en del, Swiskon, korinter, Perlor och flintor, Målare-gull: Bållar och speglar, Klingor och beglar, Kardor och ull.

3. Kimrök och flaskor, Snörlif, bretaskor, Kaffe och the, Capris, oliver, Fast det ock blifwer gurkor kanske. Röd och swart krita, Mäst af den hwita, Reggarn och trä, Twål, pomerantzer, Säpa, eßancer, Sirap också.

4. Häktor och hakar, Kruthorn och stakar, Nycklar och lås, Luntor och swampar, Skrufwar och stampar, Linfrö att sås: Trattar och knappar, Rifjern och tappar, Knifwar och band: Saffran och fikon, Peppar och krikon, Stärkelse och sand.

5. Saxer och sylar, Kratzer och prylar, Pennar och papper, Tobak och pipor, Tänger och knipor, Och ännu mer; Nubbar och nålar, Stenfat och skålar, Lådor och skrin, Käppar och stafrar, Bärar och nafrar, Rosenmarin.

6. Röd och hwit winsten, Gurkmey och brynsten, Tärning och kort, Bolus och silfglitt, Benswart och blyhwitt, Smärre och stort, Brädspel och brickor, Swafwel, neglikor, Paradis-

GS 7158

Tyta ablelet nya

Wifor/

Den Sörja:

En ôm Sriare-Wifa:

Wibrig mitt hjerta tillförne war/ bunden/ ꝛc.

Den Andra:

Swar på Sriare-Wifan:

Min käraste Gobe, du ljuder och tala gar/ ꝛc.

Den Tredje:

En wacker Skiöpps-Wifa, om en wäl sorterad Kryddbod.

En wacker Skiöpps-Wifa, om en wäl sorterad Kryddbod.

Sjunges i Lustiga Trädgården/ uti Hafwa i Hamn.

korn, Tunder och eldstål, Kamfert och stengkol, Dosor af horn.

7. Stråkar, fioler och trådpistoler, Boskapstheriack; Crapp, antimonium, Hartz och confonium, Swart och rödt lack, Hushåls och burar, Glasguld och lurar, Risgryn och snus, Bjällror och klockor, Skritskor och dockor, Potter och krus.

8. Allt hwad wi hafwa ifrån hu Java, Ceylon och fler; Allt hwad kan höras, Nämnas och röras, Allt hwad man ser, I drogerier, Och confecterier, Komma till bron, Allt skall man hinna, Träffa och finna hos ze i hon.

9 Således stoppad, Stapplad och proppad, Önskas er bod, Der skola ramla, Slamra och skramla, Wikter och lod, Grofliga brådar, Tolfdalers plåtar, Uti hwar wrå. Penninge-påsar, Flickor och Gossar, Mågar derpå!!

Den Fjerde:

Trettiofyra Stackare.

Stackar den ett ondt skall bota, Som fått taga öfwerhand! Stackar den, som wågar knota Dömer seder i wårt land! Stackar den sin Herre swiker, Sina löften icke minst! Stackar den, som will bli riker, Der ej några pengar fins! Stackar den, som trod briljera Mer ett ögonblygt tår dränger fall! Stackar den, som will regera, Där han är för hårdt gerning af en wånd! Stackar den, som månde förmera Dre-far hen fin fappa månder Gifter aldr wäder Fring! Stackar den spioner ifrån Ost får wara ingen ling! Stackar den för ann? favorer, Om han flieff ei prenger har! Stackar den, som bonfruter rar; Ähr alt bli förmågen fart! Stackar den, som någon fåper Tid en ordlöfdig lof' Stackar den Fring flaxen löper, Alt så fluga på ens hof! Stackar den, som watte swårja, Alt han är en årlig fart! Stackar den alt ifrån hemlig hetar Alt som han fan ha profit! Stackar den alt arf förs ipelar Och mest kämer på Frehet! Stackar den sig wil inwärma Ult flora werldens ras! Stackar den, som ei fan lefwa Utan skuffop och falsk! Stackar den, för den som hopen följer, Allvig något slelf förflått: Stackar den i hag förföljer Den i sår ljorbt honom godt! Stackar den, sin upplomb löfter Genom fywalter och förnät! Stackar den, som rygger frifter Och mäst hvila ånd för hof! Stackar den, som ej kan lefwa Utan hos Gud sin tröst! Stackar den, som ej kan lefwa Utan sina Medmenniskor! Stackar den, som ej kan lefwa Utan sina Medmenniskor!

Till en sådan wän som med tro och med ära, På höfliga sätt hafwer budit sig till, Hwarföre får den, Ej blifwa min wän, Som mig så högt älskar och jag den igen?

6. Slägtingar och wänner de will mig förbjuda Att jag aldrig mera skall tänka på dig, Dem måste jag lofwa att dem wilja lyda; Men likwäl så är du i hjertat hos mig, Jag lofwar rent ut, Dig älska till slut, Till deß jag bärs döder af werlden härut.

7. Derföre min Flicka lef nöjder och still! Det synes wäl fåfängt, men än kan det ske, Wi finna nog en gång, om det är Guds wilja, Att han oß wäl hjelper, det trösias jag wid; Ty Herren är den, Oß glädder igen, War derom försäkrad min sötaste wän.

8. Jag slutar min Wisa och beder tillika, Att du denna mofgång helt täligen bär, Jag skall på min ära dig aldrig beswika, Ty dertill har jag dig nu tagit för kär, Men blifwer det så, Jag dig ej kan få, Så will jag till döds-stunden ensammen gå.

Den Andra:

Flickans Swar.

Min kärafte Goße du suckar och klagar Och toikar din trohet och kärlek för mig; Men glöm